

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΤΕΡΠ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ 32

ΠΡΟΣ ΤΟ... ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ

Ο κ. Μανώλας υποψήφιος υπεράνω κομμάτων
και γιγάντων

“ΕΝΑΣ ΤΣ’ ΕΝΑΣ,”

(Η σκηνή στην κλινική του «δια-
πρεποδ» Ιατρού κ. Μανώλα).

Πρόσωπα της... τραγωδίας :

**Μανώλας, Νικολαΐδης, Άθα-
σίου, Τασάς και Τρούμπας**

Μανώλας (διαρκώς μασών μα-
στίχι). — Δεν μπορώ να καταλάβω
τί διάβολο γίνεται εδώ πέρα.

— Σεις μου λέτε πως θα βγώ δή-
μαρχος με δημοψήφισμα, ο κόσμος
όμως έξω λέγει πως δεν θα πάρο
μηδὲ τρακόσους ψήφους.

Άθανασίου. — Ποιός κόσμος !
Νά καμμιὰ δεκαριά άνθρωποι του
Πετροπούλου.

Άσημάκης. — Ούτε δέξα δεν
είναι....

Τασάς. — Που στο διάβολο θα
είναι δέξα. Πέντε και να δοῦμε....

Μανώλας (κατ’ ἴδιαν). — Τοῦ-
τοι ὅλοι θαροῦ πως με χοροῦ-
θεύουν, ἀλλὰ τώρα ἐμπλέξα πειὰ
(δυνατὰ). Ἡ προπαγάνδα πως
θα...

Τασάς. — Ἐγὼ ἔχω ἐξασφαλίσει
ὅλους τοὺς δικηγόρους και τοὺς
συμβολαιογράφους. Οὔτε ἕνας δεν
θα μὰς φύγει.

Άσημάκης. — Ἐγὼ ἐξασφάλισα
ὅλη τὴν Λαγκαδά... Ὅ,τι πῶ ἔχει,
δευτέρος λόγος δεν γίνεται. Ἐγὼ
πολλοὺς δεσμοὺς στή Λαγκαδά...
Κάποτε πούλησα οἰκόπεδα ἐκεῖ,
καὶ ἀπὸ τότε χρονολογοῦνται οἱ
στενοὶ δεσμοὶ μου με τοὺς Λαγκα-
διανούς.

Ἐπάρχει κ’ ἄλλος λόγος ἀκόμα,
ἀλλὰ ἄς μὴν τὸν ἀναφέρω.

Άθανασίου. — Μὰ τώρα, ἀμ-
φιβάλλετε γὰ τὴν ἐπιτυχία ; Και
μόνο τὸ δικό μου κῦρος ἐξασφα-
λίζει θριαμβευτικὴν τὴν ἐπιτυχίαν.

Μανώλας (κατ’ ἴδιαν). — Ἄλλος
παραφουσκωμένος αὐτός. Ἀπὸ
τότε τὸ ἀπέκτησε τὸ κῦρος ἀρά γε ;

Άθανασίου. — Εἶπατε τίποτε ;

Μανώλας. — Ὅχι, δηλαδὴ σωστὸ
εἶνε αὐτό. Τὸ δικό σου κῦρος, και
τὸ δικό μου μαζί, ἀποτελοῦν ἐγ-
γύησιν περὶ τῆς ἐπιτυχίας.

Άσημάκης. — Δηλαδὴ, ἐγὼ δεν
ἔχω κῦρος ;

Μανώλας. — Πῶς ! Πῶς ! Κ’
ἐσὺ, και ὁ κ. Τασάς, ὅλοι με κῦ-
ρος εἴμεθα. Τώρα θα ἤθελα να
σὰς πῶ κάτι γὰ τὴν ἐκλογικὴν μας
ἐφημερίδα.

Ἀπὸ παντοῦ ἤκουσα, ὅτι ἡ ἐν-
τύπωσις δεν εἶναι καθόλου καλή.

Άσημάκης (πειραγμένος). — Ὅχι
δά ! Τοῦναντίον ὅλοι εἶχαν να
κάμουν γὰ τὴν νευρωδὴ ἀρθρο-
γραφίαν της.

Μανώλας. — Μὰ τί διάβολο !
Κατὰ κανόνα λένε σὲ μένα, τὰ ἀν-
τίθετα τῶν ὄσων λένε σὲ σὰς ;

Άσημάκης. — Πολλοὶ μάλιστα

με συνεχάρησαν γὰ τὸ κῦρο ἀρ-
θρο.

Τασάς. — Τώρα, ἀν βγάλουμε
καμμιὰ ἐξηγητικὰ λάθη συντακτικὰ
ποῦ εἶχε, και μερικὲς φράσεις ἀκα-
τανότητες, κατὰ τ’ ἄλλα δεν μπο-
ροῦμε να παῖμε πῶς τὸ ἀρθρο δεν
ἦταν καλὸ.

Άσημάκης. — Πρὸ παντός εἶχε
ἕφος προσωπικόν.

Άθανασίου. — Ὡς ἱατρός δεν
ἔχω βέβαια ἐιδικότητα εἰς τὸ ζήτημα
αὐτό, ἀλλὰ κ’ ἐγὼ φρονῶ ὅτι εἶχε
ἕφος προσωπικόν.

Μέσα ἀπὸ τὰς γραμμὰς του ἀνα-
πηδοῦσεν ὁσέκληρος ὁ κ. Άσημά-
κης. Ἦτο ἀγόρευσις ἐνώπιον τοῦ
Εἰρηνοδικείου....

Τασάς. — Που ἐξεμαεύθη τὸ ἀρ-
θρον αὐτό ;

Μανώλας. — Στὴν κλινική μου,
ποῦ ἄλλοῦ ἤθελες να ἐκμαυεῖθῃ ; ...
Ὅλοι αἱ δασεῖν ἐκμαυεῖσεις γίνον-
ται αὐτὲς τίς μέρες στὴν κλινική
μου. Ἐὰν εἶς ἔντασιμ περ-
πτώσει, ἦτα ἐπιτυχίαι....

(Ὁ Άσημάκης ἐξαγριοῦται και
εἶναι ἐτοιμος γὰ καυγὰ, ἀλλὰ εἰς
ἐρχεται ὁ κ. Τρούμπας λαχανιασμέ-
νος).

Μανώλας. — Τί τρέχει ἀνεκτί-
μητε Τρούμπας ;

Τρούμπας. — Εἶπας νάχορντι
στοῦ καφινὲ μ’ τσι να πίνιν καφέ-
δις τσι τσι τζάμπα, τσι τζάμπα
να τρῶν λουκούμα ;

Μανώλας. — Κάτι εἶπα, ἀλλὰ σὲ
πέντε ἔξη ἀνθρώπους.

Τρούμπας. — Ἦ ἔξ τσι ἐξηνταῖς,
τσι ἐκατὸ ἔξηντα ἔξ ! Ἀποῦ τῶ
πρωῖ μάνοβγαίνιν, τσι μ’ ρημάξαν
τὰ λουκούμα !

Άσημάκης. — Αἶ, κράτα λογα-
ριασμό, τί ἔχεις να πᾶθης ἐσὺ πάλι ;
Ἐκλογὴ χωρὶς ἔξοδα γίνεται ;

Μανώλας (βλέπει πλαγίως τὸν
Άσημάκη). — Μήπως ἐσὺ Ἀσημά-
κη.....

Άσημάκης (ὕπερήφανα). — Μά-
λιστα ἐγὼ... Εἶναι μέθοδος ποῦ τὰ
λαμπρὰ της ἀποτελέσματα, τὰ ἐ-
δοξίμασα κάποτε ποῦ ἤμουνα ὑπο-
ψήφιος βοήλευτής.

Τότε εἶχα κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶ-
να με τὸν ἀντίπαλον τοῦ Παπαν-
δρέου συνδυασμόν.

Ἡ Ἀγιάσσος ἐθεωρεῖτο τότε
Βερντέν τοῦ Παπαδρεῖσμοῦ και ἐ-
στάλην ἐγὼ ἀπὸ τὸν Παρίτσιν διὰ
να ἐκπορθήσω τὸ Βερντέν.

Μανώλας. — Αὐτὸ εἶναι πολὺ
ἐνδιαφέρον. Γὰ λέγε λοιπόν....

Άσημάκης. — Ἐπῆγα λοιπόν
στὴν Ἀγιάσσο, ἐξεφώνησα ἕνα
θανυμάσιον λόγον, και ἔπειτα εἶπα
στον καφετζῆ :

— Δῶσε λουκούμα στα παι-
διά...

Ὅταν γύρισα, πῆγα κατ’ εὔ-

θείαν στο σπίτι του κ. Παρίση που με περίμεναν με αγωνία.

Μόλις με είδαν, μ' ερώτησαν :

— Τί γίνεται τό Βερντέν ;

— Πάει, τούς είπα, τό έσάρ- ρωσα !...

Αδανάσιου. — Τό αποτέλεσμα ήταν, όπως είχα ακούσει τουλάχιστον, ότι ό Άσμηάκης έπηρε 12 ψήφους....

Ασμηάκης. — Δια τόν λόγον ότι οι αντίπαλοι είχαν προσφέρει περισσότερα λουκούμα.

“Ακουσε Τρούμπα, τί δουλειά σου έστ’ . Όποιος ερχεται δίνε λουκούμα και γραφέ.

Μανώλας. — Μα για στάσου ! Έτσι μπορούμε να λουκουμοποή- σουμεν ολόκληρη την κλινική...

Ασμηάκης. — Ούτως ή άλλως, ή κλινική θα φαγωθή μιá φορά. Τί σ' ενδιαφέρει αν θα φαγωθή εις λουκούμα ή εις άλλο τίποτε ;

Μανώλας. — Και τί θα κερδίσω απ' αυτή τη δουλειά ;

Ασμηάκης. — Ο τίτλος του τέως υποψηφίου Δημάρχου σου φαίνεται ανάξιον λόγου κέρδος ;

“Εγώ έως τώρα ακόμα, υπερη- φανεύομαι να λέγω ότι έχρημά- σα κάποτε υποψήφιος βουλευτής.

Τρούμπας (ιδιαιτέρως στον Μανώλα). — Τούτον αφήκατι να διεν- θύν' τον άγών ; Μμμ... Σίγουρ' ίπιτυχία.

Ασμηάκης. — Τί σου λέγει ό Τρούμπας ;

Τρούμπας. — Νά, λέγου πώς θα τά κάνουμε κοινούλια, άφοϋ τουν άγών τουν περιλαβες ισύ.

Ασμηάκης. — Τί είπες ;

Τρούμπας. — Είπα πως είστι οϋλ' σας αδιαφορήτ' τσι κατιμάδες.

Ασμηάκης (προς τον Μανώλα). — Θεωρω τον έαυτο μου προσβεβλημένον. Διάλεξε ! “Η εγώ ή ό Τρούμπας.

Αδανάσιου. — Συμμερίζομαι την γνώμη του Άσμηάκη.

Τασάς. — Κ' εγώ συμφωνώ ά- πολύτως.

Μανώλας. — Ούτε σεις να φύγε- τε, ούτε ό Τρούμπας. Εκείνος που θάπρεπε να φύγη απ' τη μέση, είμαι εγώ. Δυστυχώς, είναι άργά, και είμαι υποχρεωμένος να δλο- κληρώσω πλέον την γελοιοποίησιν μου.

Τρούμπας. — “Αμ μι τέτοια κνούδαλα που καταπαίστες στον άγών, μπορείς να παντέμης χαγίρ τσι προνοκηπτή ;

Μάξιμης γύρους οϋλα τά διη- γουρέλλια τσι τά γιατρουδέλλια σάνκιμ στου έρηνουδικείου πάμ, ή σφυγμό τ' άρώστ' θα πιάσουμ....

“Ασμηάκης τ' ικλονυές !

Παφφα!... “Αμ ντουν θμάμ απ' τσι βουλευτικές εκλογές που πήγι να πάρ' του Βερντέν... Του πήγατι σάν που λέει ή παροιμία :

«Στραβός βιλόνα γυρίβι μέσ' τ'ν [άχυρώννα τσ' ή κρός ντουν ίλιγι ιδώ κουντά (βρουντά).

Θέλου να πώ δηλαδή, πως οϋλ' είστι ένας τσ' ένας !... .

τρώτε και πίνετε σχεδόν τζάπα

ΣΤΗΝ “ΑΙΓΛΗ,,

του εξακουστού

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΜΟΥΦΑΟΥΖΕΛΛΗ

ΜΕΣΟΤΟΠΙΤΙΚΟ

“ΝΑΜΙ ΤΣ” ΗΡΘΑ ΓΚΜΠΑΡΑ,,

Γή Παναγιώκ'ς τ' Προυκόπ' ή γυός έκανι ντοϋ πραματιφκή, πήγηνι στά Παράτ'σλα άγόραζι λάδ' τσι πούλιν- του στου χουριότ.

Μι τοϋ έμα το' έλα γνουρίτσι στά Παράτ'σλα, βάφκι μιπέ το' ένα μουρό τ' Δημουστή τ' γυοϋ τ' Γνακ τέλ τοι τουβγαλι Προυκόπ για ν' άνοιτής τ' πατέραντ τ' δνουμα. Πέιτοτι όπιτι πήγηνι στά Παράτ'σλα κατέβηνι στου καφινέ, τσ' έστρινι τοϋ μλάρντ στη γκπάρντ τοϋ σπη- κί' τσι μπρουσαβραδα πήγηνι τσι φτός μσαφίρς.

Μιá βουλά πήγι πάλι για λάδ' κα- τέβτσι στου καφινέ έστλη τοϋ μλάρ- μι ντοϋν ίμκρό τ' κροφιτζή στου σπηκί τ' κμάρντ. “Είτσι, έμαθι πως εις γή γκμπαρουσντ λειπ' ζ. γκή Σμύρν’..

Διαλουγίστσι, ενιδιαλουγίστσι να πā γή να μη μπά, τσ' έκανι γκί' από- φασ. Σάν Ισοκυνίασι πήγι, χκούφι τσ' πόρτας τοϋ κριτσέλ, τσι φώναξι. “Ω γκμπαρί ! (έκανι πους δέ ντοϋ ξέρι' πους έλ'πει ή γή γκμπα- ρουσ ντ ζ' γκή Σμύρν').

Στου δεύτιρου τοϋ χκούπ'μα ήβχε τσι τοδνξει ή γή γκμπαραντ. Γκ' κλη- σπέρση, κανας τόκα, τσ' υσιρα τοοδει :

— Μπάτο' ενι ή γή γκμπαρους σ' γκή ξουχή, τσι δέν ίφάντσι στου κα- φινέ ;

— “Οχι γκμπαρί, ενι τώρα ένας μήνας τσι παραπάνου ποδ έφγει τσ' ακόμα δέν ίπηρε γραμματι, τσι να- ξιρις πόσου στινουχουριώμ.... Σάν ίπήγας τσι κάτσας μέε, ντοϋ ούντā λέγι' ή Παναγιώκ'ς.

— “Ω γκμπαρά, πάτσι επάθι κίπου- τα ή γή γκμπαρους τσι δέ σδγρα τσ' ;

— Τσίταμάλου (ό Θεός να φουδέξη) γκμπαρί φαίνιτι πους έχ' φρουτιδεις. Λέεις να μι ξέχασσι ;

— “Εμ ντā να πω για ; Νάμ' γώ στου πουδάριντ, νάχου έιτεκια γουαί- κα άψι πλιά που δέν έφιβγα, μσ' τσι ναφιβγα ήθιλα να κάνου μόδου τρופן να γράφου κάθα μέρα....

— Σκώθτσι ή γή γκμπαρά τσι τσέραςι ντοϋ Παναγιώκ'ι. Πήρι τοϋ πούκίρ στου χέριντ τσι χιρέκοι ;

— “Γιá τ' χειρούε γκμπαρά, ώραντ καλή τσι τη γκμπαρ, τσι καλώς να σ' εύρου.”

— Φχαριστω γκμπαρί, καλώς να ούρίγ'ς !...

“Ηπιας κανέ δυό ρασιό, πέτς έ- στρουσι ντοϋ σουφρά φάγας ήπιας τσ' ένα δυό κρσιό, τσι σι κουμάκί' λέει ή Παναγιώκ'ς :

— Νά σ' πώ να λόγου γκμπαρά ; Γώ νόσταξα τσι θέλου να γόρου. Είμι βλέπ'ς τσι κουρασμένους.

Του σίκί' ήντου που τά παλιά, ένας μιγάλους νουντάς τσι ζ' γκιά- κρια ειχι ένα σουφά μι κάτζιλα, τσι πā στά κάτζιλα ειχι άπλουμένα χρά- μιá, σιντόνια τσ' άλλα ρούχα.

“Εστρουσι ένα γιατάκι' πās ντοϋ σουφά για ντοϋ Παναγιώκ'ι' τσ' άλλου ένα που κάτου που γκί' καν- τήλα τσ' έπιοι φκή μι τοϋ μουρότζ, πουντου πέντι χρουνώ, τσ' ή Πανα- γιώκ'ς πās ντοϋ σουφά....

Σάν ίπέραςι κουμάκί' ώρα πιάσι ή Παναγιώκ'ς τσι γόγκζι. “Οχ! όχ. όχ !... — Τί έχ'ς γκμπαρί τσι γουγκίς ; ρώγκοι ή γή γκμπαρά.

— “Οχ, τσι γώ δέ ντοϋ ξέρου. Νά, δέ μπουρω να τσ'μηθώ μουνα- χός μ !.

Γή γκμπαρά σήκουσι τοϋ μουρό, ντοϋ Προυκόπ τσι τοϋπι να πā να τομηθή μαζι μι ντοϋ νουντν. Σκώθτσι τοϋ μουρό, έτριβγι τā μάκιαντ, τσι πήγι τσ' έπιοι κουντάτ. “Αμα ή Παναγιώκ'ς πάλι γόγκζει. Σάν ίπέραςι κουμάκί' ώρα, φώναξι :

— “Ω γκμπαρά, πάτσι τουν τούτου- να ντοϋ διάβουλου, που κοσντάμ, τσι δέ μ'κάν' κανένα χαγίρ. Θι νάρβε για νάρθου γώ ;

Γή γκμπαρά δέν ίμιλα... — Δέν άκοις γκμπαρά ; Θι νάρβε, για νάρθου ; Δέ ντουέης γκμπαρά ; “Εμ νάρθου μπάριμ !... Σκώνιτι ή Παναγιώκ'ς αγάλια, ά- γάλια, πā τσι σκών' τοϋ πάλουμα που γκί' μιá άκρια, τσι λέι :

— Νάμι τσ' ήρθα γκμπαρά !... .

ΑΙ ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΑΙ

Μέτωπον ψηφοδελτίου

Ο έχθρος προέβη προχθές εις αίφνιδιασμόν κατά των υποψηφίων δημοτικών μας συμβούλων και διά του δγκου του έ- ξηνάγκασε τούτους εις υποχώ- ρησιν :

Αί απώλειαι μας άνέρχονται εις οκτώ Συμβούλους και τρεις Παρέδρους.

Μέτωπον Λαγκάδας

Μετά κρατεράν μάχην δο- θεϊσαν εις τά υπερθεν της το- ποθεσίας ταύτης ύψώματα, έξη- ναγκάσθημεν ν' αποσύρωμεν τά στρατεύματά μας, άτινα υπεχώρησαν εις την δευτέραν άμυντικήν γραμμήν.

Αί απώλειαι μας είναι ση-μαντικαι.

Μέτωπον Συνοικισμού

Παρά την ήρωϊκήν αντίστα- σιν των υπό τον συνταγματάρ- χην Μακρόπουλον στρατευμά- των μας, αί γραμμαί μας εκλο- νίσθησαν έπικινδύνως.

Διετάχθη κανονική ύποχώ- ρησις ήτις και συντελείται από προχθές !

Οι δεκαενεις Τασάς και Αθα- νασίου, τραυματισθέντες έτέ- θησαν εκτός μάχης.

Μέτωπον Καλλιθέας

Αποκρουσθείσης της κατά μέτωπον επιθέσεως του έχθρου, προέβη οϋτος εις πλευρακόπη σιν των αϋτόθι δυνάμεών μας επιτυχών εν τέλει την άπώθη- σιν αϋτών.

Η ύποχώρησις κανονικώς συντελεσθείσα εν αρχή, μετε- τράπη άκολούθως εις άτακτον φυγήν.

Ο αρχιστράτηγος Φόν Μα- νωλά εγκαταλείπων τά στρα- τεύματά του, έξηφανίσθη λαβών άγνωστον διεύθυνσιν...

ό Γενικός έπιτελάρχης
Ασμηάκης Νικολαΐδης

ΔΗΛΩΣΙΣ

Έξ άφορμής της συμμετοχής μου εις τό ψηφοδέλτιον του κ. I. Μανώλα, διερωτώμαι αν ά- πέβαλα τά φιλελεύθερα πολι- τικά μου φρονήματα.

Έπειδ ή εγώ έρωτώ έμαυτον νομίζω ότι εγώ έπίσης όφειλω να άπαντήσω εις τον έαυτον μου.

Δηλώ όθεν διά της παρούσης εις τον έαυτον μου :

— “Οχι κύριε, δέν απέβαλες τά φιλελεύθερα φρονήματά σου. Έάν ύποστηρίζηστων κ. Μα- νώλαν πράττεις τούτο, διότι φρονεις ότι τό αντίθετον κακήν θα ειχεν άπήχησιν εις την Κοι- νωνίαν των Έθνών ή δέ άπή- χησις αϋτη λέγω όλέθριον θα ειχεν αντίκτυπον έπι των έθνι- κών άξιων.

“Επρεπε να στραφής προς τον κ. Μανώλαν, έπρεπε να στραφής λέγω, διότι εάν δέν έστρέφεσο «ώδινεν όρος και έτεκε μϋν».. λέγω.

Σίφης Νέος

ΑΓΙΑΠΑΡΑΣΚΕΥΩΤΙΚΟ

ΓΗ ΑΝΙΣΤΑΓ'Σ

Χρόνια πουλλά ή γή Άνιστάγ'ς στου χουριό μας άδειάζι τ'ς χρεί- γις. Ποί προϋίστσι μας τσιν ειχαν, σά να λέμι, διουρ'σμένου απ' του κοινού, τσ' άδειάζι οϋλ' τ'ς άπου- πιάτ', απ' τά φτουχά τά σπίτια τσι τσείνα πουνταν στου τσαρσί. Οϋ- λου του χρόνου, βλέπιτι, ή δ'λιά τ' ειλνταν 'φτη. “Αμα ίβγιν' ή χρό- νους, πάγινι στου γραμματ'κό τ'ς κοινότητας τσι λουγαριαζόνταν, πόςις χρείγες ειχ' άδειασμένις, μι τ' βασιλλιά. “Οσις βασιλλίες ειχι, τόσα κασπιτέρια ίπιριν.

Πήγι του λοιπόν, σά να λέμι, σι Νέκ', πριάσι τσ' ίλιγι τά γουμάρια τσι τ'ς χρείγες, τσ' έγραφτι 'φτός. Στου λουγαριασμόν τουν ίβγινι ξικ' μιá βασιλλιά. Γή Άνιστάγ'ς τ'ς ίβγαζε τ'ς βασιλλίες βδουμνηταδού.

Γκρίνας' ή δ'λιά τουν, καβαλα- νίσαν, τράβ'ξι ή Άνιστάγ'ς στουν Προΐδρου. τσι τ' ειπι τά καθέκα- στα : “Ενι δ'λιές μαθέ τούτις, Προΐδρι, να μ' άδικουτι ; Οϋλου του χρόνου να βγάζου τάντιρά μ', τσ' ύστρο'να να μ' κόβγιτ ;

“Ηξ' ή Προΐδρους τουν Άνιστάγ'ς τσι τ' ειπι : “Νάστ'ς του βράδ' στου κοινουτικó, π' δā ν' είναι οϋλ' γοί προϋίστσι, να ζιτάσουμ τ'ν ύπό- θισ'.

Του βράδ', π' ειχαν συνέδριου, πήγι ή Άνιστάγ'ς τσ' ειπι τ'ν ά- δικίαν τ', σ' οϋλ'νους μπρουστά.

Γή Προΐδρους τσι γι' άλλ' ρου- τίσαν, τόπισου του γραμματ'κό, πός έχ' ή δ'λιά. “Φτός τσι ειπι, πός οι βαρέλλεις εινταν βδουμνη- ταδού, τσι πός ή Άνιστάγ'ς ί- βγαζι τ'ς παραπάνου μιá βασιλλιά.

Τούτις ή Προΐδρους ειπι τ' Άνι- στάγ', πός του Συμβούλου άπου- φάγ'σι να τουν πληρώσ' βδουμνη- ταδού, κατά π' τά λέγ' ή γραμ- ματ'κός.

Γή Άνιστάγ'ς τόπισου τουν πα- ράπ'ηρ' ή φουρκα, τσι γυρίξ' σ' οϋλ'νους τ'ς προϋίστσι τσι λέγ' : “Ντροπή σας ενι να μ' άδικήσιτι. “Αμ' άφοϋ καταδικόστι να φάτι απ' ίμένα μιá βαρέλλα σκ... , φάτι τα.

Μ'χάλ'ς

ΜΙΑ ΧΗΡΑ

“Ο Τζωρτζής κι' ό Παναής μας αγαποϋνε κάποια χήρα, στρουμπουλή, νιαβραντισμένη, κατά την άγια Σωτήρα.

“Ετυχε λοιπόν να πάνε μιá βραδιά την ιδίαν ώρα, και πιαστήκανε σιό ξύλο, κ' είναι μαλωμένοι τώρα.

Κι' από τότες, τδνα βράδυ, τσ' Τζωρτζή έχει ή καημένη, και τσ' άλλο βράδυ πάλι, με τον Παναή μας μένει.

Και φαντάζεται ό καθένας, πός ή χήρα του άνήκει, ενώ αϋτη τούς κοροϊδεύει και ζητā μόνο μαν...

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ κ. ΜΑΝΩΛΑ

ΤΡΕΙΣ ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΘΕΣΙΝ

Προχθές περί την θην έσπερινήν και έξωθεν τής «*Άγλης*», συνεπλάκησαν τρεις συμπολίται, διὰ τόν λόγον ότι και εις τούς τρεις ο κ. Μανώλας έχει υποσχεθῆ μίαν και τήν αὐτήν θέσιν εις τὸ Δημαρχεῖον, εις περιπτώσιν καθ' ἣν θὰ ἐξελεγετο Δημάρχος.

Δέν κατορθώσαμεν νὰ ἐξακριβώσωμεν πῶς συνέβη νὰ ανακαλύψουν [και οί τρεις αὐτοί, τήν εις βάρος των παιχθεῖσαν κωμώδιαν.

Πάντως ἀδίκως συνεπλάκησαν βεβαίως, ἐφ' ὅσον κατὰ βάθος περί οὐνο σικιᾶς πρόκειται.

Θὰ ἦτο καλλίτερον ἐάν ἐσητούσαν θέσιν εις τήν κλινικήν του, οὐνο ἐξάπαντος θὰ τὸν εὔρουν τήν 12ην Φεβρουαρίου, διότι εις τὸ Δημαρχεῖον ματαίως θὰ τὸν ἀναζητοῦν....

ΤΟ ΠΡΟΣΤΙΜΟ

ΤΗΣ ΜΑΞΙΛΑΡΑΣ

Κακές γλώσσες διέδιδαν τρομαχτικά πράγματα ἐναντίον τοῦ ἱερομόναχου Πάτερ Ἰλαρίωνος,

Ἐλέγαν ἑξαφνα ὅτι ὁ Πάτερ Ἰλαρίων ἐφέρετο πρὸς τήν ὑπηρετρία του καπὰ πολὺ διαφορετικώτερα ἄφ' ὅτι θὰ ἤμπορούσε νὰ ἐπιτρέψη και ἡ πλέον στενὴ οἰκείότης.

Ἡ διαδόσεις αὐτῆς ἐπῆγαν στ' αὐτιά και τοῦ Μητροπολίτου ὁ ὁποῖος προέβη εις μερικῆς ἀνακρισεις ἀνεπισήμους, και οί ὁποῖες ὁμως ἐπιβεβαίωσαν τῆς διαδόσεις.

Θυμωμένους λοιπὸν ὁ Μητροπολίτης τραβᾶ μιά μέρα στὴ κατοικία τοῦ Πάτερ Ἰλαρίωνος, με τὴν πρόθεσι νὰ τοῦ κάμη τὰ δεούσας παρατηρήσεις ὥστε νὰ παύση νὰ γίνεται τὸ σκανδαλο τὸν χριστιανῶν.

Ἡ κατοικία τοῦ Πάτερ Ἰλαρίωνος εἶχε ἀρκετὰ μεγάλο κῆπο, και ὅταν ὁ Μητροπολίτης ἐμπῆκε μέσα, κατὰ σύμπτωσην ἀντάμωσε τὴν ὑπηρετρία, τὴν ἠρωίδα ἀκριβῶς τοῦ σκανδαλοῦ.

Ὁ Μητροπολίτης ἐσκέφθη τότε ὅτι καλὰ θὰ ἦταν ν' ἀποτεινῆ μερικῆς ἐρωτήσεις σ' αὐτήν πρὶν δῆ τὸν Πάτερ Ἰλαρίωνα.

— Δέν μοῦ λῆς παιδί μου, τὴν ῥωτᾶ θὰ ἔχης τὸ θάρρος νὰ μοῦ ἐπῆς τὴν ἀλήθεια, ὅλη τὴν ἀλήθεια;

Λένε δηλαδή ὅτι κοιμᾶσαι με τὸν Πάτερ Ἰλαρίωνα; εἶναι ἀλήθεια αὐτό;

— Δεσπότη μου, ἀπαντᾶ ἡ ὑπηρετρία χαμηλώνοντας τὰ μάτια, αὐτὸ γίνεται κατ' ἀνάγκην!

— Πῶς κατ' ἀνάγκην δηλαδή, ῥώτησε ἀπορημένος ὁ Μητροπολίτης.

— Δέν ἔχουμε παρά μόνο ἕνα κρεββάτι!

— Ὁμως, πρέπει νὰ ξέρης δεσπότη μου ὅτι ἀνάμεσά μας, βάζουμε μιά μακρὰ και φαρδεῖα μαξιλάρα!

— Ἄ! ἔκαμε ὁ δεσπότης ξεροκαταπίνοντας.

Μὰ καλὰ παιδί μου καμιά φορά δέν ἐρχεται ὁ πειρασμός ἡ στὸν Πάτερ Ἰλαρίωνα, ἡ σὲ σένα νὰ ξεπηδήξετε τὴ μαξιλάρα;

— Δεσπότη μου, τὸ σκεφθήκαμε κι' αὐτὸ και ἀποφασίσαμε ἐκείνος ποῦ θὰ τὴν ξεπεράση πρώτος, νὰ πληρώνη αὐτὸν ἕλλον δέκα δραχμές τῆ φορά.

— Αἱ λοιπὸν; ῥώτησε ὁ Δεσπότης γιομάτος συγκίνηση.

— Τὴν περασμένη βδομάδα Δεσπότη μου, ὁ Πάτερ Ἰλαρίων, πλήρωσαν ἀκριβῶς 150 δραχμές!!!

— Ἄ! ἔκαμε ὁ δεσπότης ξεροκαταπίνοντας.

Μὰ καλὰ παιδί μου καμιά φορά δέν ἐρχεται ὁ πειρασμός ἡ στὸν Πάτερ Ἰλαρίωνα, ἡ σὲ σένα νὰ ξεπηδήξετε τὴ μαξιλάρα;

— Δεσπότη μου, τὸ σκεφθήκαμε κι' αὐτὸ και ἀποφασίσαμε ἐκείνος ποῦ θὰ τὴν ξεπεράση πρώτος, νὰ πληρώνη αὐτὸν ἕλλον δέκα δραχμές τῆ φορά.

— Αἱ λοιπὸν; ῥώτησε ὁ Δεσπότης γιομάτος συγκίνηση.

— Τὴν περασμένη βδομάδα Δεσπότη μου, ὁ Πάτερ Ἰλαρίων, πλήρωσαν ἀκριβῶς 150 δραχμές!!!

— Ἄ! ἔκαμε ὁ δεσπότης ξεροκαταπίνοντας.

Ἐγώ, Μανώλας ἰατρός, ἀπὸ τὴν Βρισᾶ ἔχων συμπαραστάτας μου τὸν Ἄθανασίου και τὸν Τασσᾶ

περί τὰ δημαρχιακά εἰδήμονας και εὐέλπιδας καθ' ὅλα ἐπιστήμονας κατέρχομαι εις τὸν ἀγῶνά τὸν ἐκλογικόν διὰ νὰ καταστήσω και τὸν Δήμον παράρτημα χειρουργικόν ἂν τὸ πετύχω δηλαδή, ὁ τλήμων!

Πρὸς τοῦτο, τὴ συνεργασία τοῦ κυρίου Τρούμπα συνετάξα τὸ παρακάτω πρόγραμμα ἀρλουμπας

ὀρκίζωμαι δὲ εις τὸ φῶς μου ὅτι ἀπὸ καταβολῆς κόσμου πρόγραμμα παρόμοιον δέν εἶδε τὸ ρωμαϊκὸ Μανωλικὸν μαζὺ και Τρουμπέικο.

Ἐν πρώτοις ἀνοικτῆ ἡ κλινική μου θάνα εις γνωστούς και ἀγνώστους και εις ὄσους ἀρρωστάνε και στοὺς μὴ ἀρρωστους Διστολήν δέν κάμω ἀσθενῶν και μὴ κι' ὄλους τοὺς βάζω στὴν ἴδια γραμμῆ. Ἡ ἐπιστήμη μου, φιλανθρωπικὴν θὰ πάρη [χροιᾶν και τὰς ἐκτρώσεις θὰ κάμω δωρεάν.

Ὅς ἰατρός, τὴν πόλιν θὰ ἐξυγιάνω λουτήρας δημοσίους θὰ ἰδρύσω και τὸ πᾶν θὰ κάνω διὰ νὰ καθαρῖζεσθε και μπρὸς και πίσω.

Θὰ καταργῆσω τοὺς φόρους τοὺς δημοτικους ποὺ ἀφίνουν τὴν κοινωνία θεοθήσιμη κι' ὡς ἔχων συμμαχία με τοὺς λαϊκοὺς θὰ ἐφαρμώσω πολιτικὴν «*νοικοκυρσίση*» Ἐξαιρέσειν θὰ κάμω διὰ τὸν Τρούμπα ὅστις μετὰ πολλῶν ὀμοίων θὰ ἐπιτρέψω νὰ χορευῆ «*Φόξ*» και «*Ρουμπας*» μέσα εις τὸ δημοτικὸν Ταμεῖον.

Νέα νερά εις τὰ ὑπάρχοντα, θὰ ρίξω και ἂν ὁ Νέρων ἔκαψε τὴν Ρώμη ἐγὼ τὴν Μυτιλήνη στὸ νερὸ θὰ πνίξω και ἂν δεση ἀκόμη διὰ νὰ ἐπιτύχη τὸ σχεδιὸν μου θὰ κάμω ἀπομάστωσις και τῶν ὑγρῶν μου!.

Φωτισμὸν κανεῖς δέν θὰ πληρώνη θὰ τὸν πληρώνη ἐξ ἰδίων του ὁ Δήμος τὸ διαλαλεῖ ὁ Τρούμπας με τρουμπόνι Τὸ λέγω και ἐγὼ τώρα ἐπισήμως, Θὰ κάμω και συσσῆτια πολλὰ

— δύο σὲ κάθε μαχαλᾶ —

και ἔτσι ὄλοι οἱ δημόται

εις τὸ ἐξῆς τζάμπα θὰ τρώτε!

Δημοτικὸν θὰ ἰδρύσω μαιευτήριον

ἔπου αἱ ὑπηρετρία ἐν γένει

ποὺ συνεπλάκησαν με τὸν «*κύριον*»

και ἔκαρποφόρησαν παρθένοι

θὰ ἔρχονται με ὄλον των τὸ θάρρος

ν' ἀφίνουν τῆς κοιλιᾶς των τὸ βάρος

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

«*Τὴ δευτέρα τοὺς εἶχα ἐξῆνα σαράντα γενήκαν τῆ Τρίτη τὴν Τετάρτη μοῦ φῶγαν οἱ δέκα και τὴν Πέμπτη ἀκόμη ἐννεά*»
— Τί εἶναι;
— Τὸ Δημοτικὸ συμβούλιον τοῦ κ. Μανώλα.

«*Τὸ καφεκοῦτι κι' ἂν κρατῶ κι' ἂν βάζω τῆ μπροστέλλα αὐριο στὸ Δήμο και ἐγὼ θὰ νάχω πᾶνε κι' ἔλα*»
— Τί εἶναι;
— Ὁ κατὰ φαντασίαν δημοτικὸς σύμβουλος Τρούμπας.

«*Τὸν ἔκαψε τὸν ἄμοιρο λίγων κουτῶν ἡ ἀγάπη κι' ἕνα πρῶτὸ εὐρέθηκε πεῖσῖ αὐρος κι' ἄπ' Ἀράπη*»
— Τί εἶναι;
— Ὁ υποψήφιος Δήμαρχος, Μανώλας.

ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Σὲ κάποιο σωτήρα τῆς Λέσβου ποὺ φαντάζεται ὅτι αὐτὸς πειᾶ θὰ εἶναι ὁ ρυθμιστῆς τοῦ τόπου, ἔχουμε νὰ ποῦμε τὸ ἀκόλουθο παραμῦθι:
Μιά φορά κι' ἕνα καιρὸ ἕνας Ρωμηὸς κι' ἕνας ἀγᾶς εἶχανε τὰ κτήματα τοὺς πλάι πλάι.

Δέν τὰ χῳριζε παρά μόνον μιά σειρὰ παλοῦκια.

Λοιπὸν ὁ Ἄγᾶς σὸν Τοῦρκος ποὺ ἦτανε κι' εἶχε τοὺς νόμους τῆς πατρίδας του με τὸ μέρος του, κάθε νύχτα ἐπῆγαινε κι' ἐβαζε τὰ παλοῦκια στὸ κτήμα τοῦ Ρωμηοῦ κι' ἔτσι αὐτὸ ἐμίκραινε ὄλοένα και τοῦ Ἄγᾶ ἐμεγάλανε.

Τὸ καταλάβαινε ὁ Ρωμηὸς, μὰ τί νὰ κάνη ποὺ ὁ ἀντίπαλος ἦτανε

χωρὶς ποτὲ νὰ μάθη τίποτα κανεῖς εἴτε ξένος εἴτε συγγενής.

Καιθέατρο θὰ κτίσω ἂν και τὸ βρίσκω περιττὸ διότι ἡ κλινική μου ἐγινε θέατρο σωστὸ με ρεζισέρ τὸν Ἄσημάκη και πρωταγωνιστᾶς τὸν Τασσᾶ τὸν Δημη- [τράκη

και τὸν Ἄθανασίου τὸν γιατρὸ με τάλαντο πολὺ γερό.

— Προχθές ἐπαίξαμε και τὸν «*Χαρούμπα*» μεμπούφο κωμικὸ τὸν Τρούμπα —

Ἄκόμη, γιὰ τοὺς γλεντζέδες τοὺς μπεκιάρηδες διανυκτερεύοντα θ' ἀνοίξω ταβερνεῖα γι' αὐτὸ και τρεῖς ἐπῆρα ταβερνάρηδες στὸ ψηφοδέλιτό μου ποῦ μες στὸ Δήμο θᾶχουν τὰ πρωτεῖα και θάνα πάντα στὸ πλεύρο μου, γιὰ νὰ κερνᾶνε τοὺς συμβούλους, στή σειρὰ κι' ἔτσι τοῦ Δήμου τὰ ζητήματα θὰ λύονται με κέφι και χαρὰ και με... παραπατήματα

Κι' ἄλλα πολλὰ θὰ κάνω ἀγαπητοὶ μου ἂν ἄρχοντα με βάλετε τοῦ Δήμου. Αἱ; ἔχω τὴν ἀρρώστια μου κι' ἐγὼ θέλω διάβολε δήμαρχος νὰ βγῶ!.

Κι' ἐν μέσω τῶσων ἀξιώων Ἄφάνταστα θὰ ἀνυψώσωμεν τὸν Δήμον τὸν Ἄσημάκη ἔχοντας ἕκ δεξιῶν και τὸν Τασσᾶ και τὸν Ἄθανασίου ἐξ [εὐωνύμων.

Ἰωάννης Μανώλας

«*Διαπρεπῆς*» υποψήφιος

Δήμαρχος

Ο ΛΟΓΟΣ

Κι' ἂν ἐπὶ κεφαλῆς ἐτέθην τοῦ ἀγῶνος, Κι' ἂν τὸν Πετρόπουλον ἀποκαλῶ ἀπο- (τρόπαιον.

Ἐνας εἶναι ὁ λόγος, ἕνας και μόνος. Ζηλεύω τὸ τοῦ Πέτρουνάκου τρόπαιον!

Δοσημάκης

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΔΙΧΩΣ ΤΙΤΛΟ

Κ' ἐπέρασες ἀπόκοσμα και χεριοκρινοδοάχτυλη, σὰν τοῦ ζεφύρου τῆς πνοῆς, ἀνάριες ποῦ φουσαν, ξῶδιο ὀνείρου στοῦ φροῦ-φροῦ σου τὰ (τσακί- (σματα

μ' ἐπότισες μεθύσια ν.ε.ο.σ.α.λ.β.α.ρ.σ.ά.ν.

Κι' ἦταν τὸ διάβα σου νεράιδας συναπάντημα σ' ἀγέρα συννεφένιο, ἀνάλαφρο και οὔριο, κ' εἶδα σὲ ὑφάδια νευπουλένια κι' ἀκατάληπτα νὰ πλέκουνε στεφάνια ἀπὸ μερκοῦριο.

Και εἶπα στὴν ἀνάμνησι τὴν κούφια, τὴ φρικτῆ.

— Ἡ σαβανώτρα πρόφθασε τὸ Νέμπουλο νὰ [παίξῃ, και σὺ, κουφάρι ἄμυλο, φτωχῆ Νευπουλιστῆ, καβάλλα πᾶς με Πήγασσο στὸ ἔξακόσια ἔξη.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Θόρυβος πολὺς... Τί συμβαίνει; οἱ διαβάτες ῥωτοῦν:
— Ὁ Μανώλας διαβαίνει ντενεκέδες κροτοῦν....

Όπου δέν πέφτει λόγος πέφτει

Διεύθυνσις: ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΕΦΦΟΡΟΣ ΚΑΒΕΤΣΟΥ
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
 Τηλέφ. 341
 Έτησία Δρ. 100
 Εξάμηνος » 55
 Εξωτερικού
 Δολ. 2 Σελ. 10
 Φρ. Γαλ. 40

ΚΥΡΙΑΚΗ
 4 Φεβρουαρίου 1934
 Το Φόλλον Δρ. 2.

Βουρδουλας

ΟΙ ΑΚΡΙΒΕΙΣ ΛΟΓΑΡΙΣΜΟΙ

Κάποιος προσελθών εις τα γραφεία μας, μās εδειξεν φύλλον «μεμοράντου» φέρον επικεφαλίδα:
 «Άσημάκης Νικολαΐδης δικηγόρος» και την έξης σημείωσιν:

«Τά πιθανά αποτελέσματα των δημοτικών εκλογών»

Ψήφοι Ιδιικοί μου	1651
» Αθανασίου	382
» Τασά	112
» Τρούμπα	15
» Μανώλα	7
» Αποστολή Ζάκνα	1
» Δαζανά	117
» 21 Σύμβουλων	21
» Κομμουνιστών	526
	<hr/>
	2832

Επιτυχία εξησφαλισμένη ούτως ή άλλως.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΣΥΝΟΗΜΑΤΑ

Κατά τον επικείμενον εκλογικόν άγώνα, τό εκλογικόν σύνθημα του κ. Μανώλα θά είναι τό ακόλουθον ώς τουλάχιστον αναγράφει η «Μυτιλήνη»:

«**Ο Θεός, κι' ο γιατρός**
δ' Άσημάκης ο λαπās
ένας νεκροθάφτης, κι' έμπρός
πουν' ο παπās ;»

Ρωμής κι' ο Άγās εξέπεσε. — Καίρως να πάρω τό κτήμά μου, έσκέφθηκε ο Ρωμής. Και χωρίς να κάνει καιρό, πιάνει έργατες πολλούς και σέ μια νύχτα μέσα σπώνει ντουβάρι φροντίζοντας να πάρη μέσα στο ντουβάρι και τό κτήμα του Άγās.

Σάν είδε τό πρσί ο Άγās τό κάζο αύτό, τρέχει και λέει στό Ρωμής !

— Βρέ γείτονα, λάθος έκανες και πήρες και τό δικό μου τό κτήμα !

— Και σύ είχες κάνει λάθος μία φορά, τό ξεχάσες; του λέει ο ρωμής.

Ο Άγās εδάγκασε τή γλώσσα του, μά δέν μπόρεσε να πη τίποτε, γιατί βλέπετε η ζυγαριά του νόμου είχε γείρει με τό μέρος του Ρωμηού. Έτσι είναι ο νόμος, γέρνει πάντα με τό μέρος του δυνατού.

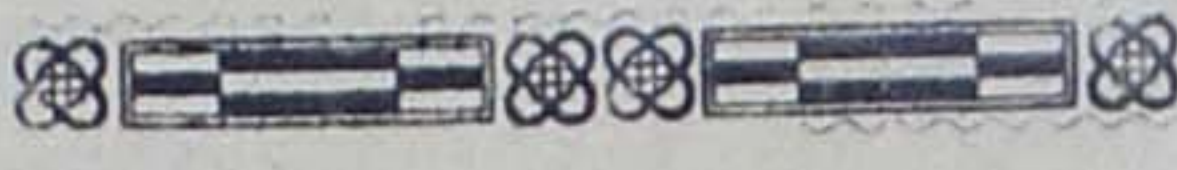
— Αϊ καλά, του λέγει ο Άγās. Γιατί έχτισες ντουβάρι και δέν έβαλες τά παλούκια που σουχα δώσει.

— Γιατί τά παλούκια δέν σου είχα πη πως θά τά μετοχειρισθώ καμμία μέρα ;

— Τζάνιμ γείτονα τί θά τά κάνεις ρωτῶ ο Άγās !

— Θά τά χώσω στον π... σου ! του άπαντῶ ο Ρωμής, και τόν άφίνει μ' άνοιχτό στόμα.

Τό παραμύθι δηλοΐ πως τά ίδια θά πάθη μια μέρα κι' ο Σωτήρας της Λέσβου και ίσως δέν είναι μακριά η ημέρα αύτή.

ΕΝΑ ΦΑΓΟΥΠΟΤ'

Ξ'μέρουνι Τουργιασιή, τσ' εΐμασταν μαζουμέν' καμμά τριανταριά άθρωπ' στου σπιτ' τ' κυρ Μιλτιάδη τ' Τσακίρ, γιατί μās είχι τσεϊνον του βράδ' τραπέζ', επειδής μι τ'ν αύριου θά ν' ίβγινι Δήμαρχους. Ίμεϊς τόν είχαμ πη προუმρόθι: «Τι πουλλά τσι λίγα, κυρ Μιλτιάδη, μά π' θά βγῆς Δήμαρχους, πρέπ' τ'ν παραμοινή να μās καν'ς ένα τραπέζ', για του καλό».

Πήγαμ του λοιπόν τσι κ'λουγιστήκαμ στου σπιτ' τ', νουρίς νουρίς, γιατί φουβ'θήκαμ πά τσι του μπαγιάσ'. Πρώτα πρώτα του ρίξαμ στου τσίπουρου, τσ' ύστια, σάν είδι πλιά γι' άθριπους πους δέν του κ'νούσιαμ, έστρουσι τσι του τραπέζ' για να φάμ. Είχι σφαμένις δρ'θις, δυό-τρεις κακν', τσ' είχ' ακόμα ψάρια μι τ'ς μαγονιέζις, τσ' ο,τ' άλλου αγαπά γη καρδιά σ'. Ούλα είνταν χύμα λείμμα. Τι κρασιά θέλ'ς λουγιών του λουγιώ, τί μπουτίγις, τί φρούτα, τί γλασαδίζ. Σι λίγου ούλα γινηκαν σκούπα κουβέρτα.

Άφου περιδουριάσαμ, σ'κόθ' τοι πρώτους γη κυρ Μιλτιάδης τσ' είτα να πάμ στ'ν άλλ' τ'ν κάμαρα, να πάρομνι τόν καφέ. Κανένας όμως δέν κ'νήθ' τσ' άπ' τόν τόπου τ', γιατί γη Σπύρους γη Σβουρώνους, πουνταν τσ' αύτός μες στ'ν παρέγια, μās ένγιμη να μη σ'κουθοϋμ. Είχι μυρ'στιή, πους γη κυρ Μιλτιάδης έκρυβγι μες στου κατώγι τ' τρείς ντουζίνις σαμπάνις, που τσ' είχ' άγουρασμένις άπ' τ' Πιτέλλ', τσ' έκανι τ' σκέψ' πους έπρωτι να τ'ς πουμ τσεϊνου του βράδ', για ναμισσι σίγουρ'.

Σ'κόντι του λοιπόν μι τ'ν πρώτ' σϋλόρτους γη Σπύρους, μι του πουτήρ' στου χέρ', τοι πίν' στ'ν ύγια τ' κυρ Μιλτιάδη. τσ' είπα τσόλας πους έδγις πουνι βραδιά, του σουσιτό είμι να πιουμ τσι καμμά σαμπάνια, για να χιριτήσομνι τόν τσιουρίου Δήμαρχου.

Να μη σās τά πουλιουγιώ, ήρταν τσι σαμπάνις, τσι τόπισου πλιά γίν'τσι του έλα τσι τά δης. Γη καθένας άρπαξι τσ' άπι μια μπουτίλια τσι τ'ν γλέντ'ζι μοναχός-ι-τ. Γη καμμένους γη κυρ Μιλτιάδης σασ'σι, τσι κάθουντου σι' νουνιά, σα ζαβλακουμένους. Τσ'σι δυό-τρεις φουρές τ'ν ώρα, κανένας όμως δέ γύρ'ζι να τόν δη.

Σι κουμμάτ' αρχίν'σι γη άμπαλαρτός, τσ' ούλου του σπιτ' πήγινι τσ' ίρχουντου. Δέν άπόμ'νι μηδι πουτήρ' μηδι πιάτου γρό. Πίσου πίσου πλιά σ'κώσαμ στα χέρια τσι τόν κυρ Μιλτιάδη τσι τόν στήσαμ' άπάνου στου τραπέζ', για να βγάλ' λόγου. Άρχισι τόπισου γη ζαβαλής να λέγ' άρρατα θέματα, τσ' άμα τέλειουσι τόν καθήσαν τσ'

ΖΟΖΕΦΙΝΑ ΚΑΙ ΖΟΖΕΦΙΝΟΣ

Ο κ. Μανώλας πληροφορηθείς την εις Αθήνας άφειν της περιφήμου μαύρης χορευτρίας Ζοζεφίνας Μπαϊκερ, έτηλεγράφησε τά έξης :

Ζοζεφίναν
 Αθήνας
 Άναμείνατε μέχρι προσεχούς Κυριακής, όποτε άποπερατούμένης της βαφής μου θα στεύσω προς συνάντησήν σας.
 Μανώλας Ζοζεφίνος
 Μπαϊκερ.

ΔΥΣΟΙΩΝΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Υπεράνω της κλινικής του κ. Μανώλα, έθεάθησαν κατά τας ημέρας αύτας περιϋπτάμενοι και άπαισίως κρώζοντες, πολυπληθείς μαυροκόρακες.

Του φαινομένου τούτου θεωρηθέντος ως δυσοιώνου, ο κ. Άσημάκης Νικολαΐδης προέτεινε όπως εκδιωχθούν οι κόρακες διά πυροβολισμών.

Πράγματι έρρίφθησαν άθρόοι πυροβολισμοί, άλλ' οι μαυροκόρακες έαννέχισαν απαθέστατα και την περι την κλινικήν πτήσιν και τους άπαισίους κρωγμούς των.....

ΘΕΑΜΑΤΑ

Θίασος Ι. Μανώλα
 Σύμπραξις Άσημάκη - Τρούμπα

Απόψε
 «**Υποθερμία**»

Δραματική κομεντί.

Ένα στυφάν' άπάνου στου τσιφάλι τ'.

Γη Σπύρους είπι πλιά πους είμι ώρα να φύγομνι, γιατί Ξ'μέρουνι τσ' έπρωτι να πάμ να ψηφίσομνι. Γη κυρ Μιλτιάδης στέκουντου στ'ν πόρτα τσι μās έπιαν' άπ' του χέρ'. Ούλ' τόν λέγαμ ένα μυστικό μες στ'αύτ', τσ' ίτσείνους έβγαζ' άπ' τ'ν τσέπη τ' τσι τ'ς έδ'νι παράδης. Ίγώ ντραπ'κα τσ' έφ'γα, χουρίς να τόν χιριτήσου.

Έλα δα ίσϋ, τ'ν Τουργιασιή του βράδ' να βγῆ άλλους Δήμαρχους; τσι γη κυρ Μιλτιάδης να πάρ' μοναχά δυό ψηφ', του θ'κό τ' τσι του θ'κό μ'. Ούλ' οι άλλ' γι' χαραμουφάγ'δης δέν τόν ψηφίσαν.

Βασίλειος Αποϊκος

Αρωματικά Σαπούνια
ΜΕΤΑΞΑ
 ΠΑΩΜΑΡΙΟΝ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΓΙΟΒΑΝΑΚΗ

ΕΙΣ ΤΕΛΟΣ ΜΑΣΚΑΡΕΥΕΤΑΙ

Γιαζικ μπέ, αξιότιμε έπιστημονικέ κύριε Μανώλα ότι έμπλακώθης εις εκλογιστικόν άγώνα, και θέλεις θα άναδειχθείς νούμερον εις άπόκρεω.

Και ψηφοδέλιόν σου είδον, και είπον:

Ούλάν, εις λοταρίαν έπεςαν μπέ, άπαντες οϋτοι καμπα καφαλί, ως να λέγομεν κολοκυθοκέφαλοι ;

Ποιος οϋτως πως κατεσκευασε ψηφοδέλιόν σου έρίφ, ώστε αναγινώσκων γκιουλμεκτέν μπαΐλιρ ά, ως να λέγομεν να άποθνήσκει εκ γελώτου ;

Αίντε τζάνιμ, μη προς κοκοφανισμόν άμα, έπιστημοσύνην μας ρεζιλ έτιν, ως να λέγομεν έγελοιοποιήσες μπέ !

Αξιότιμοι κύριοι Άσημάκηδες, Τασάδες, Αθανασίου, Τρούμπηδες φιλάν, εις λαμόν των έπησαν μπέ.

Άμα, σύ ως καθως έπιστημονικός κύριος, ρεζαλέτιον τοιούτον ν' άντιλαμβάνεσαι τσαρεσι γιόκ μου Ιντού, ως να λέγομεν τρόπος δέν είχε να καταλάβης τζάνιμ ;

Και νήπιος μπιλέ θηλάζων, κατάντημα τοιούτον ηθελε θα βλέπη :

Καταράκτην έχεις εις μάτια σου : Εις Ανανιάδην δς έπήγαινες ζάβαλι έρίφ, να θεραπέυση τυφλότητα.

Ντοκτόρ σιν, ως να λέγομεν ίατρος είσαι, άμα πάθισιν σου μη βλέπων ευαγγελικόν ρητόν ν' ακούσης πρέπει.

«**Άλλους έσωσεν, εαυτὸν οϋ δύναται σωσαι**».

Και τραγουδιος ύπαρχει τουρκιστι λέγον :

«**Άμαν ντόκτορ, μπιρ τσαρέ**». Χαλμποϋ κι, ως να λέγομεν έν τοσοϋτω τσαρες δέν ύπαρχει, και θέλεις θα μαρτυρήσης ως καθως Μωϋσης ο Αιθιοφ.

Ίστέ, Άσημάκητι ντιγνέν έν σόν μασκαρά όλουρ, ως να λέγομεν ο ακούων αξιότιμον Άσημάκην, εις τέλος μασκαρεύεται βερ σελάμ.

Γιοβανάκης

ΤΥΠΟΙΣ
 ΚΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
 "ΔΗΜΟΚΡΑΤΟΥ"